

18. *Bedenkingen tegen Dr. Kuypers leiding. Calvijn's voorbeeld.*

Wij willen aannemen dat Mr. A. Anema c.s. ernstige grieven tegen Dr. Kuypers hadden. Sommige medestanders waren onheusch bejegend. Ds. Koffijberg was niet zacht behandeld, er was daarbij wel wat ijdel machtsvertoon geweest. Na den ongunstigen

waarin waardeerend gesproken werd over het „streven” van sommigen, die gemeend hadden „voor de breede lagen van wat men „het volk” noemt een voedingsmiddel te vinden, dat aan de voornaamste eischen voldoet en tevens in het gebruik een bezuinigingsmiddel blijkt te zijn”; en nu bleek de keuze van deze strevers toevalligerwijze gevallen te zijn op het artikel, waarvan het Consortium zoo ruim voorzien was! Met veel ophef werd in het wetenschappelijk bericht gewag gemaakt van de „80 % voedzame stoffen” en met minachting werd er in gesproken over de „theoretische beschouwingen, volgens welke krenten *ten gevolge van de schillen* niet goed verteerbaar zouden zijn.” Deze beschouwingen hadden „in de praktijk” geen waarde; integendeel — zoo stond er — de praktijk heeft onweerlegbaar aangetoond, dat krenten *zeer* goed verteerbaar zijn”!

Het stuk eindigde met den wensch „dat ons volk langzamerhand zou inzien, dat er nagenoeg geen voedzamer en goedkooper voedsel is” dan krenten.

In „de medische kroniek” werd betoogd, dat krenten „op tal van manieren gebruikt kunnen worden bij den *dagelijkschen* maaltijd met winst voor de smakelijkheid en met voordeel voor de voedzaamheid van het maal, zonder dat het veel geld kost,” en tot slot kregen zelfs huismoeders den raad om als de Fransche vrouwen *wijn* te maken uit krenten („uit één pond twee liter zuiveren witten wijn”!); gemoedelijk stond er bij: „Dat is óók nog een manier om er gebruik van te maken en een nuttig gebruik ook.”

Dr. v. Dieren deelt dan voorts mede, dat iets later in „Het Handelsblad” een ontzettend groote advertentie — die veel geld moet gekost hebben — stond, waarin wederom reclame gemaakt werd voor het nuttigen van krenten. „Voor iemand, die nog lang zoo kwaaddenkend niet is *als de heer Boissevain*, zoo het Dr. Kuypers betreft, reden genoeg om achter deze geschiedenis héél wat meer te zoeken dan er, dunkt me, achter steekt. Ik zelf besluit er niets anders uit, dan dat... de Redactie van „Het Handelsblad” en haar Kroniekschrijver „*verward waren geraakt in een weefsel, waarvan zij het bestaan niet dadelijk vermoedden*” en hetwelk voor hen gesponnen was door een..... gladden vruchtenkoopman”! aldus Dr. v. Dieren.

Nog deelt Dr. v. Dieren mede, dat de heer Boissevain ten tweeden male „verward werd in een weefsel”, toen dezelfde vruchtenman „stikvol” pisangs zat. Het viel toen op, dat de heer Boissevain juist in die dagen een „Van Dag tot Dag” wijdde aan de pisangs, welke een volksvoedsel moesten worden, want zij hadden zulk een hooge voedingswaarde! Dat was volgens den Heer Van Dieren niet juist.